

जीवितसम ist.

समार्यिन् (wie oben) adj. *gemeinsam* —, *neben einander auftretend*: क्वीषि ÇAT. Br. 11,5,2,6. ऋ० nicht für Viele gleichzeitig erreichbar: स्वर्गो लोकः AIR. Br. 6,26.

समायोग (von 1. युञ्ज् mit समा) m. *Vereinigung, Verbindung, Contact*; = संयोग und समावाय H. an. 4,50 (fälschlich समायोग gedr.). MBH. g. 56. BHAR. NĪTJAÇ. 19,122 (es ist wohl न स davor zu ergänzen). शिवश-
क्त्यो: Verz. d. Oxf. H. 92,a,2. mit instr. MBH. 1,5161. घृणिना 15,1070.
रोहिण्या (so ist zu lesen) WEBER, KĀSHNAÇ. 235. पुंसा सक्तु MBH. 1,2979.
HARIV. 12185. क्षेत्रबीजं M. 9,33. Spr. (II) 2037. कु० mit VARĀH. BHĀ.
S. 12,7. घृतस्य नानासमायोगं यः पश्यति MBH. 15,933. अपूर्वस्त्री० KATHĀS.
19,85. धनुषः sc. श्रेण R. 1,67,10. *das Zusammentreffen mit* (instr.)
VARĀH. BHĀ. S. 87,17. धर्मकर्म० adj. *in dem Gerechtigkeit und Thätigkeit*
sich vereint finden KĀM. NĪTIS. 18,35. abl. समायोगात् *durch die Ver-*
bindung mit so v. a. *mittels, in Folge von*: निजलाला० JĀÉN. 3,147. त-
पःसिद्धि० MBH. 3,9919. Verz. d. Oxf. H. 65,a,34. b,22. सुरापानं० ŚIH.
D. 544. Daher समायोग = प्रयोजन H. an. MBH.

समारभ्य (von र्भ् mit समा) adj. *zu unternehmen, zu beginnen*: किं
स्यात्समारभ्यतमं मतं वः MBH. 5,24.

समारम्भ (wie oben) m. 1) *Unternehmung, Beginnen* BHAR. 4,19. MBH.
5,5989. R. 3,46,11. 6,99,2. BHAR. NĪTJAÇ. 19,26. Spr. (II) 947. समीदय
nach reiflicher Erwägung 1193. धनर्थकं PAÑĀAT. 183,2. यस्त्वपार्यं समा-
रम्भो रामं प्रति समाहितः R. GORR. 2,9,31. ईक्ष्मानः समारम्भान् Spr. (II)
1154. समारम्भं कर्त्तु KATHĀS. 50,168. अर्पत्यार्थः समारम्भः कृत्वा धर्मेत्सया
मया MBH. 3,16629. समारम्भास्तस्य गूढं विपेचिरे RAGH. 17,53. विच्छि-
द्यते समारम्भाः Spr. (II) 6062. भग्नाः 6850. यदि दत्तः समारम्भात्कर्मणो
नाम्बुते फलम् 5211. व्यूक्तानाम् MBH. 5,5728. युद्धस्य R. GORR. 1,4,107.
क्रिया० MBH. 1,8100. अत्युन्माद् 4,400. HARIV. 11785. R. GORR. 1,4,
140. Spr. (II) 1129. 1912. 5084. KATHĀS. 101,163. MĀRK. P. 56,26. *Un-*
ternehmungsgest Spr. (II) 886. — 2) *Beginn, Anfang*: तरुणियं० Spr.
(II) 2502. — समारम्भे HARIV. 14812 fehlerhaft für समारम्भे, wie die
neuere Ausg. liest. समारम्भं bei KĀT. zu ÇĀK. 48,18 fehlerhaft für स-
मारम्भायं.

समारम्भणं n. 1) *das Anfassen*: कुशकुसुमसमारम्भणव्ययकस्त Z. d. d.
m. G. 27,21. — 2) = समालम्भन Salbe KĀT. zu ÇĀK. 48,18.

समारम्भिन् adj. am Ende eines comp. *behängt mit* (?): सुधाफलं०
Verz. d. Oxf. H. 72,a,23. fg.

समाराधन (vom caus. von राध् mit समा) n. *das Zufriedenstellen, sich-*
geneigt-Machen RAGH. 2,5. 18,10. गुरुचरणारविन्दयुगलं SARVADARÇA-
MAS. 91,5. 6. नाद्यं भिन्नहृत्वेर्जनस्य बहुधाप्येकं समाराधनम् *das einseitige*
Mittel zufrieden zu stellen MĀLAY. 4.

समारुहन्तु (vom desid. von 1. रुह् mit समा) adj. *hinaufzuksteigen wün-*
schend: दिवम् RAGH. 3,69.

समारोप (vom caus. von 1. रुह् mit समा) m. 1) *Versetzung in* (loc.)
KĀT. ÇA. Comm. 377,18. 378,2. 4; vgl. Ind. St. 9,311, — 2) *das Ueber-*
tragen auf (loc.), *Beilegen, Zuschreiben* DAÇAR. 1,7. ŚIH. D. 703. PRA-
TĀPAR. 87,a,1. 2.

समारोपण (wie oben) n. *das Versetzen* z. B. des Feuers an einen an-

dern Ort (s. unter d. Wurzel) Schol. zu ĀÇV. ÇA. 3,10,4. fgg. ŚIH. zu
RV. 8,43 Einl.

समारोहण (von 1. रुह् mit समा) 1) m. *Aufstieg*: der Sonne NĪ. 12,
19. स्वर्गस्य लोकस्य ÇAT. Br. 3,7,1,23. — 2) *das Wachsen*: ०कीनाः
केशाः MĀRK. P. 48,21.

समार्यं scheinbar MBH. 5,4312, wo aber mit der ed. Bomb. शमार्यं zu
lesen ist.

समार्यक (von 2. सम + अर्थ) adj. *von gleicher Bedeutung* AK. 2,6,2,27.

समार्यिन् adj. *Frieden wünschend*: रामेण R. GORR. 1,4,97; vgl. 2.
सम 2) a).

समार्युद् (समा + अर्) n. *hundert Millionen Jahre* MBH. 13,663.

समार्य (2. सम + अर्) adj. (f. घ्रा) *von demselben Rishi abstammend*
MBH. 13,5086.

समालह्य (von लह् mit समा) adj. *sichtbar, wahrnehmbar* ŚIH. D. 128.

समालभन (von लभ् mit समा) n. *Salbe* H. 636. ÇĀK. 49,1, v. l. — Vgl.
समालम्भन.

समालम्बिन् (von लम्ब् mit समा) m. *ein best. wohlriechendes Gras*,
= भूतूण RĀĀN. im ÇKDa.

समालम्भ (von लभ् mit समा) m. 1) *das Schlachten* (vgl. लभ् mit घ्रा): पशुं०
MBH. 12,1285. मनुष्याणाम् 2,864. — 2) *Salbe* AK. 3,3,27. गोरौचना०
adj. *gesalbt mit* MBH. 13,6149.

समालम्भन (wie oben) n. 1) *etwa das Salben*: अ० GORR. 2,7,27. — 2)
Salbe TRIK. 2,6,40. HALĪJ. 2,385. R. 4,25,26. ÇĀK. 49,1.

समालम्भिन् (wie oben) adj. *schlachtend*: पशुं० MBH. 12,1214.

समालाप (von 1. लप् mit समा) m. *Gespräch, Unterhaltung* Spr. (II)
861. KATHĀS. 17,52. 74,3. कयापि वरयोषिता । सक्तु चक्रे समालापम् 17,
125. अन्योऽन्यम् DAÇAR. 3,12. अन्योऽन्यं० KATHĀS. 22,288.

समालिङ्गन (von घ्रालिङ्ग्, घ्रालिङ्ग्य् mit सम्) n. *das Umarmen*: कात्ता०
VARĀH. BHĀ. S. 74,3.

समाली f. *Blumenstrauß* TRIK. 3,2,3.

समालोक (von लोक् mit समा) m. *das Erblicken*: प्रियतमं० GĪR. 11,
32. ŚIH. D. 150.

समालोकन n. 1) *das Betrachten, Besehen* VARĀH. BHĀ. S. 78,4. — 2)
das Erblicken RĀĀ-TAR. 4,327. ÇATR. 1,62.

समालोकिन् adj. *der hineingeschaut* —, *studirt hat*: सर्वशास्त्रं० Spr.
(II) 4977, v. l. 6654.

समालोक्य n. nom. abstr. von समलोक adj. *derselben Welt theilhaftig*
werdend: (भार्याः) घ्रापुः समालोक्यं तेनैव MĀRK. P. 119,20. *das correcte*
samलोक्य wäre an dieser Stelle ein unbeliebter Fuss.

समालोच (von लोच् mit समा) m. als Bed. von संवदन H. an. 4,200.

समालोचिन् adj. v. l. für समालोकिन् Spr. (II) 6654.

समावर्द्धम् (von समावर्त्) adv. *gleich lang* TS. 2,3,5,1. 2.

समावज्जामि adj. *gleichförmig* AIR. Br. 3,27.

समौवदीर्य adj. *gleich stark* (Gegens. नानावीर्यं) TS. 3,2,2,1. 5,4,2,3.
6,1,2,5. AIR. Br. 2,31. 3,27. 49.

समावद्वाज् adj. *einen gleich grossen Antheil habend* AIR. Br. 4,6.
PAÑĀAV. Br. 6,10,14.

समौवत् (von 2. सम) adj. *gleichartig, gleich gross, gleich viel* VĀRTI.